

Kako je nastala Wildeova „Saloma“

Vincent O'Sullivan poroča v svoji novi knjigi spominov na Oskara Wildeja, kako je nastala „Saloma“. Pesnik je obdvoval nekoč v družbi nekaterih mladih francoskih pisateljev, med katerimi je bil tudi Andre Gidé, v Parizu in je začel govoriti na svoj živi način o novem odrskem delu, ki bi ga hotel napisati. Ko se je vrnil v svojo hotelsko sobo, je na mizi zapazil beležnico in svinčnik, pa je začel pisati to, kar je bil svojim prijateljem pravkar pripovedoval.

Sredi dela, bilo je že pozno zvečer, se je domislil, da ni že od poldne nič jedel. Odsel je v Grand Cafe ob Kappelerbulvaru. Takrat je vodil v tej kavarni ciganski orkester Rigo, ki je bil pobegnil s princeso Chimay. Pesnik ga je pozval k sebi in dejal: »Pravkar pišem delo o neki ženski, ki pleše bosa v krvi moza, ki si ga je poželega in ga je dala ubiti. Rigo je igral nato tako divjo in grozno muziko, da so vsi navzoči utihnili in se spogledovali z bledeimi obrazi. Wilde je nato odšel domov in dokončal „Salomo“.

Francoski film o Beethovnu

Pod režijo Abela Gancea vrtijo ta čas francoski film o Beethovnu, v katerem igra Harry Baur, francoski filmski traged, ulogo velikega skladatelja. Film se bo imenoval menda »Velika Beethovnova ljubezen«.

Gance pravi, da se ta film ne izdeluje po nobenem izmed neštetihih Beethovnovih romanov in tudi ne po kakšnem izročilu. Sam je proučil vso biografsko literaturo o Beethovnu in sestavil scenarij, za katerega je napisal znani francoski dramatik Steve Passeur dialoge. Zgodba se odigrava med 1. 1805. in 1827. Od Beethovnovih muzike bodo uporabili Patetično, Sonato v mesečini in Apassionato.

Vojna v liberijskem pragozdu

Vlada hoče izstradati upornike — ženske in otroke mečejo zverem, vojščake pa morajo rojaki pojediti

United Press poroča iz Kap Palmasa v Liberiji, da je ondi izbruhnila huda državljanska vojna. Divjaki se z največjo grozovitostjo uničujejo med seboj. Upor proti liberijski vladi je popoln, udeležujejo se ga moški, ženske in otroci. Vlada je poslala proti upornikom svoje čete, toda do sedaj niso opravile nič.

V Kap Palmas vsak dan despevajo transporti ranjenih vojakov iz divjine. Ranjenici pripovedujejo strašne stvari. Vojska liberijske vlade je dobila nalogo, da mora vsako selo, kjer se je dvignila sulica proti

vladi, požgati do tal. Ta ukaz se dobesedno izvršuje. Živila uničujejo proti, da se ne bi mogel okoristiti z njimi kakšen uporniški rod v sosedstvu.

Vlada kani upornike izstradati. Vojaki se poslužujejo proti nasprotnikom tudi metode, ki je mogoča samo v Afriki. Prisilijo jih namreč da morajo trupla padlih vojščakov iz lastnih vrst speči in pojediti, medtem ko mečejo ženske in otroke divjim zverem. Središče nemirov je v Sasstownu, kamor je vlada poslala primerno ojačeno, da izsilji mir.

Unamuno proti madridski vladi

„Oče republike“ je razočaran nad špansko svobodo

Vsi španski listi, ki izhajajo v območju uporniških mest podčrtavajo važnost izjav, ki jih je dal sloviti španski filozof Miguel de Unamuno amerišskemu novinarju. Unamuno, ki mu pravijo tudi »duhovni oče španske republike«, se je javno priznal k uporniški gibanju ter ni odklonil naslova častnega svetnika mestne občine v Salamanci. Svoj prestop na stran uporniške akcije utemeljuje takole:

Španska državljanska vojna ni, kakor se čisto zmotno trdi, borba med liberalizmom in fašizmom, to je boj med civilizacijo in anarhijo. To, kar danes predstavlja Madrid, ni niti socializem niti demokracija, najbr-

že niti ne komunizem; to je z eno besedo povedano anarhija z vsemi pospremnimi pojavi.

Španiji vladajo danes anarhisti, ki nimajo nobene ideje. Njih edini smoter je uničevanje. Jaz ne stojim ne na levici ne na desnici, je pristavil učenjak. Madridska vlada je storila, da je moj sen o liberalni in svobodni republiki sprhlil v nič. O sebi lahko rečem samo to, je zaključil filozof, da se nisem prav nič spremenil, pač pa se je preobrazil madridski režim.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

